

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Concilium Elibertinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](#)

Concilium Aurelianense.

- S XXI ¶ Ut nulli ciuium paschæ natalis domini, vel quadragesimæ solemnia in villa liceat celebrare, nisi quem infirmitas prohibetur tenuisse.
- T XXII ¶ Cum ad celebrandas missas in dei nomine conuenit populus non ante discedat quam missæ solemnitas compleatur, & ubi episcopus non fuerit, benedictionem accipiat sa-
- V XXIII ¶ Rogationes, id est, laetanias ante Ascensionem domini placuit cele- (cerdotis, brari ita ut præmissum triduanum ieiunium in dominicæ passionis solemnitate soluatur, per quod triduum serui & ancillæ ab opere relaxentur, quo magis plebs vniuersa conueniat, quo triduo omnes abstineant, & quadragesimalibus cibis vtantur).
- X XXIII ¶ Clerici vero qui ad opus sanctum adesse contempserint secundum arbitrium epi- scopi Ecclesiasticae suscipiant disciplinam.
- X XXV ¶ De familiaritate extranearum mulierum Episcopi quam presbyteri, vel diaconi præteriorum Canonum statuta custodiant.
- Y XXVI ¶ Si quis clericus, monachus, vel secularis diuinationem vel auguria crediderit obser- uanda, vel sortes quas mentiuntur esse sanctorum quibuscunque putauerint intimandas, cum his qui eis crediderint, ab Ecclesiæ communione pellantur.
- Z XXVII ¶ Episcopus si infirmitate non fuerit impeditus, Ecclesiæ cui proximus fuerit, die dominico deesse non debet, similiter & alijs qui mecum scriperunt, numero triginta & tres.

H V C V S Q V E C O N C I L I A G A L L I A E.

SEQVUNTUR CONCILIUM HISPANIAE.

Incipiunt capitula Concilij Elizabetini.

¶ De his qui post baptismum idolis sacrificant, 1	Clerum non veniant 24
¶ De sacerdotibus Gentium qui post baptis- mum immolauerunt 2	De epistolis communicatorijs confessorum, 25
¶ De eisdem si idolis tantum munus dede- rent, 3	De hoc ut omni sabbato ieiunetur, 26
¶ De eisdem si cathecumini adhuc immolant quando baptizabuntur, 4	De clericis ut extraneam mulierem in domo non habeant 27
¶ Si domina per zelum ancillam occiderit 5	De oblationibus eorum qui non coicant 28
¶ Si quicunq; per militiam hominem inter- fecerit 6	De Inerguminis qualiter habeantur 29
¶ De penitentibus mœchiæ si fecerit 6	De his qui post lauachrum mœchati fuerint, ut nec subdiacones fiant 30
¶ De fœminis qui adulteros maritos relin- quunt, & alijs nubunt 8	De adolescentibus qui post lauachrum mœ- chati sunt 31
¶ De fœminis quæ relictis viris suis, alijs nu- bunt 9	De excommunicatis presbyteris, ut in ne- cessitate communionem dent 32
¶ De reicta cathecumini si alterum duxerit, 10	De Episcopis & ministris, ut ab uxoribus abstineant 33
¶ De reicta cathecumina si grauiter 10	Ne cœri in cemeterijs incendantur. 34
¶ ægrotauerit, 11	Ne fœminæ in cemeterijs peruigilent 35
¶ De mulieribus quæ lenocinium fecerint 12	Ne pictura in Ecclesiæ stant. 36
¶ De virginib; deo sacratis si adulterauerit, 13	De inerguminis baptizandis 37
¶ De virginibus secularibus si nicechatæ fint 13	Vt in necessitate, & fideles baptizentur 38
¶ De Coniugio eorum qui ex Gen- tilitate veniunt 14	Ne de hoc quod idololatratum est, fideles ac- colere seruis 39
¶ De pueris fidelibus, ne infidelibus coniun- 15	Vt prohibeant domini idola (cipiant 39)
¶ De eis qui filias sacerdotibus (gantur 16	De his qui ad fidem veniunt, quomodo ba- ptizentur 40
¶ Gentilibus coniungunt 17	De celebratione Penthecostes 41
¶ De sacerdotib; & misstris si mœchati fuerit, 18	De meretricibus paganis si conuertuntur. 42
¶ De clericis negotia vñ nundinas seftabitus 19	De cathecumini qui Ecclesiæ 43
¶ De his qui tardius ad Ecclesiæ accedunt, 21	non frequentant 44
¶ De Catholicis in hæresim transeuntibus, si 22	De fidelibus si apostatauerint quamdiu po- niteant 45
¶ De temporibus ieiuniorum. 23	De eo qui vxorem habet, si sepius mœ- chatur, 46
¶ De his qui peregre baptizantur, vt ad	De bapti-

Concilium Elbertinum.

Fo. XCIX.

¶ De baptizandis ut nihil accipiant clerici,	47	necant,	62
¶ De frugibus fidelium, ne à Iudeis benedictantur.	48	¶ De fœminis quæ usque ad mortem cum aliis viris adulterantur.	63
¶ De Christianis qui cum Iudeis vescunt,	49	¶ De adulteris uxoribus Clericorum	64
¶ De hæreticis ut ad clerum non promoue-		¶ De his qui priuignas suas ducunt.	65
¶ De his qui in Ecclesia libel- los famosos ponunt.	50	¶ De coniugio cathecumina fœminæ,	66
¶ De Episcopis qui excommunicato alieno communicant	51	¶ De cathecumina adultera quæ filium necat,	67
¶ De parentibus qui fidem sponsaliorum frangunt	52	¶ De viris coniugatis postea in adulterium lapsis	68
¶ De Sacerdotibus Gentilium qui iam non sacrificant	54	¶ De fœminis quæ conscientijs maritis adulterantur	69
¶ De magistratibus & dominantibus	55	¶ De stupratoribus puerorum	70
¶ De his qui vestimenta ad ornandam pom-pam dederint	56	¶ De viduis mœchis si eundem postea mari-	
¶ De his qui communicatorias literas portant	57	tum duxerint	71
¶ De fidelibus ne ad Capitolium causa sacrificandi ascendant	58	¶ De Delatoribus	72
¶ De his qui destruentes idola, occidunt pulantur	59	¶ De falsis testibus	73
¶ De his qui duabus sororibus contumaciam faciuntur	60	¶ De his qui facerdotes accusant, nec probant	74
¶ De auguribus & pantomimis si conuertantur	61	¶ De diaconibus si ante honorem peccasse probentur	75
¶ De uxoribus quæ filios de adulteris		¶ De baptizatis qui nondum confirmati moniti sunt	76
		¶ De fidelibus coniugatis si cum Iudea vel Gentili mœchatis sint	77
		¶ De his qui tabula ludunt	78
		¶ De Libertis	79
		¶ De fœminarum epistolis	80

Incipit Concilium Elbertinum decimi nouem

Episcoporum tempore Constantini.

V M C O N V E N I S S E N T S A N C T I A

& religiosi episcopi in Ecclesia Elbertina, hoc est, Felix episcopus Aquitanus, Conscius epüs Cordubensis, Sauinus epüs Spalensis, Camerinus episcopus Tacitanus, Sinagius episcopus Pegrensis, Secundinus episcopus Catalensis Pardius episcopus Metaphanus, Flauianus episcopus Elbertinus, Catonus episcopus Corsitanus, Liberius episcopus Emeritanus, Valerius episcopus Cæsaugustanus, Decentius episcopus Legionensis, Melantius episcopus Toletanus, Januarius episcopus de Siblaria, Vincetius episcopus Oslobensis, Quintianus episcopus Elborensis, Successus episcopus de Elicroca, Euticius episcopus Bastitanus, Patricius episcopus Malacitanus, residentibus etiam triginta sex presbyteris astantibus diaconibus, & omni plebe, vniuersi episcopi dixerunt.

¶ Capitulum Primum.

¶ Placuit ut quicunq; post fidem baptismi salutaris, adulta ætate ad templum idoli idololatra turus accesserit, & fecerit quod est crimen, nec in finem eum ad communionem suscipere.

II. ¶ Flamines qui post fidem lauachri & regenerationis sacrificauerint, eo quod geminauerint sclera accidente homicidio, vel triplicauerint facinus cohærente mœchia, placuit eos nec in finem accipere communionem.

III. ¶ Item Flamines qui non immolauerunt, sed munus tantum dederunt, eo quod se à fastis abstinerunt sacrificiis, placuit in finem eis præstare communionem, acta tamen legitima penitentia. Item ipsi si post penitentiam fuerint mœchati, placuit ulterius eis non esse dandam communionem, ne lusisse de dominica communione videantur.

IV. ¶ Item Flamines si fuerint cathecumini, & se à sacrificiis abstinerunt, post triennij tem pora placuit ad baptismum admitti debere.

V. ¶ Si qua fœmina furore zeli accensa, flagellis verberauerit ancillam suam, ita ut intra tertium diem animam cum cruciatu effundat, eo quod incertum fit, voluntate, an casu occiderit, si volūtate, post septem annos, si casu, p quinq; annos tpa, acta legitima penitentia, ad communionē placuit admitti, quod si intra tpa constituta fuerit infirmata, accipiat communionē.

¶ Si quis

Concilium Elibertinum.

- G VI ¶ Si quis vero maleficio interficiat alterum, eo quod sine idolatria perficere scelus non potuit, nec in finem imparienda esse illi communionem.
- H VII ¶ Si quis forte fidelis post lapsum in ecclesia post tempora constituta acta penitentia denuo fuerit fornicatus, placuit eum nec in finem habere communionem.
- I VIII ¶ Item feminæ quæ nulla præcedente causa reliquerunt viros suos, & alteris se copularerunt, nec in finem accipiunt communionem.
- K IX ¶ Item fidelis feminæ quæ adulterum maritum reliquerit fidem, & alterum duxerit, prohibetur ne ducat, si autem duxerit, non prius accipiat communionem, quævis quem reliquerit de seculo exierit, nisi necessitas infirmitatis dare compulerit.
- L X ¶ Si ea quæ cathecuminus reliquit, duxerit maritum, p[ro]t ad fontem lauacri admitti, hoc & circa feminas cathecuminas erit obseruandum. Quod si fuerit, quæ ducitur ab eo qui vxorem inculpatam reliquit, & cum scierit illum ab uxore quam sine causa reliquit, placuit huiusmodi in finem dare communionem.
- M XI ¶ Intra quinquennij autem tempora cathecumina si grauiter fuerit infirmata addendum ei baptismum placuit non denegari.
- N XII ¶ Pater vel parens vel quælibet fidelis si lenocinium exercuerit, eo quod alienum vendiderit corpus vel potius suum, placuit eam nec in finem accipere communionem.
- O XIII ¶ Virgines quæ se deo dedicauerunt, si pactum perdidissent virginitatis, atque exdem libidini seruerint, non intelligentes quod amiserint, placuit nec in fine dandam eis esse communionem, quod si semetip[s]as penituerint, quod infirmitate corporis lapsæ fuerint, etiam tempore vita sua huiusmodi feminæ egerint penitentiam, & abstinerint se à coitu, eo quod lapsæ potius videantur, placuit eas in fine communionem acipere debere.
- P XIV ¶ Virgines quæ virginitatem suam non custodierint, si eosdem qui eas violauerunt duxerint & tenuerint maritos, eo quod folias nuptias violauerint, post annum sine penitentiare reconciliari debebunt, vel si alios cognoverint viros, eo quod incechata sint, placuit per quinquennij tempora acta legitima penitentia admittre eas ad communionem.
- Q XV ¶ Propter copiam pullarum gentilibus minime in matrimonium dandæ sunt virgines Christianæ, ne ætas in flore tumescat, in adulterio resoluatur animæ.
- R XVI ¶ Hereticis qui errant ab Ecclesia Catholica nec ipsis Catholicas dandas puellas, sed neq[ue] Iudeis, neq[ue] hereticis dare placuit, eo quod nulla possit esse societas fidelium cum infidei. Si contra interdictum fecerint, parentes abstinerre per quinquennium placet.
- S XVII ¶ Si qui forte sacerdotibus idolorum filias suas iunxerint, placuit nec in finem eis dandam communionem.
- T XVIII ¶ Episcopi, presbyteri, diacones, si in ministerio positi, detecti fuerint, quod sint mechati, placuit, & propter scandalum, & propter nefandum crimen, nec in finem eos communionem accipere debere.
- V XIX ¶ Episcopi, presbyteri, & diaconi, de locis suis negotiandi causa non discedant, nec circumeantes prouincias questuolas nundinas sectentur. Sanè ad vicatum sibi conquirendum aut filium, aut libertum, aut mercenarium, aut amicum, aut quemlibet mittant, & si voluerint negotiari, intra prouinciam negotientur.
- X XX ¶ Si quis Clericorum deditus fuerit vsluras accipere, placuit degradari, & abstineri. Si quis etiam laicus accepisti probatur vsluras, & promiserit correptus iam cestaturum, nec ulterius exacturum, placet ei veniam tribui. Si vero in ea iniuitate durauerit, ab Ecclesia sciat se esse proficiendum.
- Y XXI ¶ Si quis in ciuitate positus, tres dominicas Ecclesiam non accesserit, paucum tempore abstineatur, ut correptus esse videatur.
- Z XXII ¶ Si quis de Catholica Ecclesia ad haeresim transiit fecerit, rursusque ad Ecclesiam recurrerit, placuit huic penitentiam non esse denegandam, eo quod cognovet peccatum suum, qui etiam decem annis agat penitentiam, cui post decem annos praestari communio debet. Si vero infantes fuerint transducti quod non suo vitio peccaverint, incunctanter recipi debeant.
- A XXIII ¶ Ieiuniū super abstinentias per singulos menses placuit celebrari exceptis diebus duorum mensium Iulij & Augusti ob eorundem infirmitatem.
- B XXIV ¶ Omnes qui peregre fuerint baptizati, eo quod eoru[m] minime sit cognita vita, placuit ad clerum non esse promouendos in alienis prouincijs.
- C XXV ¶ Omnis qui attulerit literas confessorias sublatu nomine confessoris, eo quod sub hac nominis gloria partim concutiant simplices, communicatoria ei dandæ sunt literæ.
- D XXVI ¶ Errorē placuit corrigi, vt omni sabbati die ieiuniū super positionē celebremus.

¶ Ep[iscopu]s.

Concilium Elibertinum

Fo. C.

- XXVII ¶ Episcopus vel quilibet clericus alius, aut sororem, aut filiam virginem dicatam A
deo tantum secum habeat, extraneam vero nequaquam secum habeat.
- XXVIII ¶ Episcopum placuit ab eo qui non communicat, munera accipere non debere. B
- XXIX ¶ Energumenum qui ab erratico spiritu exagitatur, huius nomen neq; ad altare C
cum oblatione esse recitandum, neq; permittendum ut sua manu in Ecclesia ministret.
- XXX ¶ Subdiaconē eum ordinari non debere qui in adolescētia sua fuerit mœchatus, D
eo quod postmodum per subscriptionem ad altiorem gradum non sit promouendus, si au-
tem aliqui sunt in præteritum ordinati, amoueantur.
- XXXI ¶ Adolescentes qui post fidem lauaci salutaris fuerint mœchati, cum duxerint E
vxores aucta legitima pœnitentia, placuit ad communionem eos admitti debere.
- XXXII ¶ Si quis graui lapsu in ruinam mortis inciderit, placuit agere pœnitentiam F
non debere sine Episcopi consultu, sed potius apud Episcopum agat, cogente tamen in-
firmitate. Non est presbyterorum, diaconorum, communionem talibus præstare debere, ni-
fi eis iussiterit Episcopus.
- XXXIII ¶ Placuit in totum prohibere Episcopis, presbyteris, diaconibus, ac subdiaconi- G
bus positis in ministerio abstinere se à coniugibus suis, & non generare filios. Quod quicunq;
fecerit, ab honore clericatus exterminetur.
- XXXIV ¶ Cereos per diem placuit in cimiterio non incendi, inquietandi enim sanctorū H
spiritus non sunt. Qui hæc non obseruauerint, arceantur ab Ecclesiæ communione.
- XXXV ¶ Placuit prohiberi ne fœminæ in cimiterio peruvigilent, eo quod sepe sub ob- I
tentu orationis scelerata latenter committant.
- XXXVI ¶ Placuit picturas in Ecclesia esse non debere, ne quod colitur, aut adoratur in I
parietibus depingatur.
- XXXVII ¶ Eos qui à spiritibus immundis vexantur, si in fine mortis fuerint constituti ba- k
ptizari placeat. Si vero fideles fuerint dannam eis esse communionem. Prohibendum etiam ne
lucernas publice accendant, si facere contra interdictum voluerint, abstineant à communio-
- XXXVIII ¶ Peregre nauigantes aut si Ecclesia in proximo non fuerit posse fide- L
lem qui lauacrum suum integrum habet, nec sit bigamus, baptizare in necessitate infirmitatis
positum cathecuminum, ita ut si superuixerit ad Episcopum eum perducat, vt per manus im-
positionem perfici possit.
- XXXIX ¶ Gentiles si in infirmitate desiderauerint sibi manus imponi, si fuerit eorum ex M
aliqua parte honesta vita, placuit eis manum imponi, & fieri Christianos.
- XL ¶ Placuit prohiberi, vt cum rationes suas accipiunt possesseores, quicquid ad ido- N
lum datum fuerit, acceptum non inferant. Si vero post interdictum fecerint, per quinquennij
spatia temporis à communione esse arcendos.
- XLI ¶ Admonere placuit fideles, vt quantum possunt, prohibeant, ne idola in domi- O
bus suis habeant. Si vero vim metuant seruorum, vel seipso puros conseruent. Si non fecerint
alieni ab Ecclesia habeantur.
- XLII ¶ Eos qui ad primam credulitatis fidem accedunt (si bona fuerint conuersatio- P
nis) intra biénium temporis placuit ad baptismi gratiam admitti debere, nisi infirmitate com-
pellente coegerit ratio vel socio subuenire periclitanti, vel gratiam postulant.
- XLIII ¶ Prauam institutionem emendata placuit iuxta authoritatem scripturarum, Q
vt cuncti diem Pentecostes celebremus, quod qui non fecerit, quasi nouam hæresim indu-
xisse notetur.
- XLIII Meretrix quæ aliquando fuerit, & post ea habuerit maritum, si postmodum ad R
credulitatem venerit, in cunctanter placuit esse recipiendam.
- XLV ¶ Qui aliquando fuerit cathecuminus per infinita tempora, & nunquam ad Ec- S
clesiam accesserit. Si eum de clero quisquam agnouerit voluisse esse Christianum, aut testes
aliqui extiterint fideles, placuit baptismum ei non negari, eo quod in vetere homine deliquis-
- XLVI ¶ Si quis fidelis apostata per infinita tempora ad Ecclesiam non (se videatur. T
accesserit, si tamen aliquando fuerit reuersus, nec fuerit idololatra, post decem annos placuit
eum communionem accipere.
- XLVII ¶ Si quis fidelis habens vxorem, non semel sed sepe fuerit mœchatus, in finem V
mortis est conueniendus. Quod si se promiserit cessaturum, detur ei communio, si resuscitatus
rurus fuerit mœchatus, placuit vterius non edere eum de communione pacis.
- XLVIII ¶ Emendare placuit, vt hi qui baptizantur (vt fieri solebat) nummos in concham X
non mittant, ne sacerdos quod gratis accepit, precio distrahere videatur, neq; pedes eorum la-
uandi sunt à sacerdotibus vel clericis.

¶ Admo-

Consilium Elbertinum.

- XLIX** ¶ Admonere placuit possessores ut non patientur fructus suos quos à deo percipiunt, cum gratiarum actione à Iudeis benedici, ne nostram & infirmam faciant beneficium. Si quis post interdictum facere usurpauerit penitus ab Ecclesia abiiciatur.
- L** ¶ Si vero aliquis clericus siue fidelis fuerit, qui cum Iudeis cibum sumpserit, placuit eum à communione abstinere, vt debeat emendari.
- LI** ¶ Ex omni heresi qui ad nos fidelis venerit minime est ad clerum promouendus, vel si qui sunt in praeteritum ordinati, sine dubio deponentur.
- LII** ¶ Si qui inuenti fuerint libellos famosos in Ecclesia ponere anathematizentur.
- LIII** ¶ Placuit cunctis, vt ab eo Episcopo quis recipiat communionem, à quo abstinent in crimen aliquo fuerit. Quod si aliquis Episcopus presumperit eum admittere illo adhuc minime sciente vel consentiente à quo fuerat communione priuatus, sciat se huiusmodi causas inter fratres esse cum status sui periculo praestaturum.
- LIV** ¶ Si qui parentes fidem fregerint sponsaliorum triennij tempore, abstineant se à communione. Si tamen idem sponsus vel sponsa in graui crimen fuerint deprehensi, excusati erunt parentes. Si vero in eodem vitio, & polluerint se consentiendo, superior sententia seruetur.
- LV** ¶ Sacerdotes qui tantum sacrificantium coronam portant, nec sacrificant, nec de suis sumptibus aliquid idolis præstant, placuit post biennium accipere communionem.
- LVI** ¶ Magistratum vero anno quo agit duumiratum prohibere placet, vt se ab Ecclesia cohibeat.
- LVII** ¶ Marronæ vel earum mariti vestimenta sua ad ornandam seculariter pompam non dent, & si fecerint triennij tempore abstineant.
- LVIII** ¶ Placuit vbiunque & maxime in eo loco in quo primæ cathedrae constitutus est Episcopus vt interrogentur hi qui communicatorias literas tradunt, an omnia recta habeant & suo testimonio comprobent.
- LIX** ¶ Prohibendum ne quis Christianus, aut Gentilis ad Idolum Capitolij sacrificandi causa ascendet & videat. Quod si fecerit pari crimen teneatur, si fuerit fidelis post decem annos acta poenitentia recipiatur.
- LX** ¶ Si quis idola fregerit, & ibidem fuerit occisus, quia in Euangeliō non est scriptum, neque inuenitur ab Apostolis vñquam factum, placuit in numerum cum non recipi martyrum.
- LXI** ¶ Si quis post obitum vxoris suæ sororem eius duxerit, & ipsa sit fidelis quinquennio à communione placuit abstinere, nisi forte velocius dari pacem necessitas coegerit infirmitatis.
- LXII** ¶ Si augur aut pantominus credere voluerint, placuit vt prius artibus suis renuntient & tunc deum suscipiantur, ita vt ulterius non reuertantur. Quod si facere contra interdictum tentauerint, proijcantur ab Ecclesia.
- LXIII** ¶ Si qua mulier per adulterium absente marito conceperit, idque post facinus occiderit, placuit ei nec in finem dandam esse communionem, eo quod geminauerit scelus.
- LXIII.** ¶ Si qua mulier usque in finem mortis suæ cum alieno fuerit viro mœchata, placuit nec in finem dandam esse communionem. Si vero eum reliquerit post decem annos recipi ad communionem acta legitima poenitentia.
- LXV** ¶ Si cuius clerici vxor fuerit mœchata, & sciat eam maritus suus mœchari, & eam non statim proicerit, nec in finem accipiat communionem, ne ab his qui exemplum bonæ conversationis esse debent videantur magisteria scelerum procedere.
- LXVI** ¶ Si quis priuignam suam duxerit vxorem, eo quod sit incestus, placuit nec in finem dandam esse communionem.
- LXVII.** ¶ Prohibendum ne qua fidelis vel cathecumina, aut comicos, aut viros scénicos habeat, que cunque hoc fecerit à communione arceatur.
- LXVIII.** ¶ Cathecumina si per adulterium conceperit, & conceptum necauerit, placuit eam in fine baptizari.
- LXIX** ¶ Si quis forte habens vxorem senepluerit lapsus, placuit eum quinquennio agere debere poenitentiam, & sic reconciliari, nisi necessitas coegerit ante tempus dare communionem, hoc & circa feeminas obseruandum.
- LXX.** ¶ Si conscientia marito fuerit mœchata vxor, placuit nec in finem dandam ei communionem. Si vero eam reliquerit post decem annos accipiat communionem, si eam cum scierit adulteram aliquo tempore in domo sua retinuit,

¶ Stupra

Concilium Elibertinum.

Fo. CI.

- LXXI. ¶ Stupratoribus puerorum nec in finem dandam esse communionem. A
- LXXII. ¶ Si quia vidua fuerit mœchata, & eundem postea habuerit maritum, post quin- B
quennij tempus acta legitima pœnitentia, placuit eam communione reconciliari. Si alium du-
xerit, relicto illo, nec in finem dandam esse communionem, vel si fuerit ille fidelis quem acce-
perit, communionem non accipiat, nisi post decem annos acta legitima pœnitentia, nisi in-
firmitas coegerit, velocius dare communionem.
- LXXIII. ¶ Delator si quis extiterit fidelis, & per dalationem eius aliquis fuerit proscriptus, C
vel interfactus, placuit eum nec in finem accipere communionem. Si leuior causa fuerit, in-
tra quinquennum accipere poterit communionem. Si cathecuminus fuerit, post quinquen-
nij tempora admittatur ab baptismum.
- LXXIII. ¶ Falsus testis prout crimen est, abstinebit, si tamen non fuerit mortis quod ob- D
iecit, & si probauerit quod diu tacuerit, biennij tempore abstinebit. Si autem non probauerit
in conuento clericorum, placuit per quinquennum abstineri.
- LXXV. ¶ Si quis autem episcopum, presbyterum, vel diaconem falsis criminibus appetie E
rit, & probare non potuerit, nec infine dandam ei esse communionem.
- LXXVI. ¶ Si quis diaconum se permisit ordinari, & postea fuerit in crimine detectus F
mortis, quod aliquando commiserit, si sponte fuerit confessus, placuit eum acta legitima pœ-
nitentia post triennium accipere communionem. Quod si alius detexerit, post quinquen-
nij acta pœnitentia accipere communionem laicam debere.
- LXXVII. ¶ Si quis diaconus regens plebem sine episcopo vel presbytero aliquos bapti- G
zauerit, episcopus eos per benedictionem perfidere debebit, q̄ si ante de seculo recesserit, sub
fide qua quis crediderit, poterit esse iustus.
- LXXVIII. ¶ Si quis fidelis habens vxorem, cum Iudea vel gentili fuerit mœchatus, à cō- H
munione arceatur. Quod si alius eum detexerit, post quinquennum acta legitima pœnitentia
poterit dominice sociari communioni.
- LXXIX. ¶ Si quis fidelis, alea, id est tabula, luserit, placuit eum abstinere, & si emendatus I
cessauerit, post annum poterit communione reconciliari.
- LXXX. ¶ Prohibendum ut liberti, quorum patroni in seculo fuerint, ad clerum non K
prouehantur.
- LXXXI. ¶ Ne fœminæ suo potius absq; maritorum nominibus laicis scribere audeant qui L
fideles sunt, vell literas alicuius pacificas ad suum solum nomen scriptas accipient.
- ¶ Explicit Concilium Elibertinum.

Incipiūt capitula concilij Tarragonensis.

- ¶ Ut etiam ad proximas sanguinis cū testi- tent, & non plus q̄ tertiam partem de par-
monio clerici vadant. Cap. 1. rochis accipient. 8
- ¶ Ut clericis emendi vilius, vel vendendi ca- ¶ De clericis & hostiarijs, q̄ adulteris mulieri-
rius non permittatur licentia. 2 bus admiscentur, ut prohibeantur. 9
- ¶ Ut q̄tū clericus p̄fiterit, tñ recipiat. 3 ¶ Ut nullus episcopus pro iudicijs munera
¶ Ut nullus episcopus vel infra positus die do accipiat. 10
minica causas iudicare p̄sumat. 4 ¶ Ut monachus missus alicubi ministeriū cle-
riticus agere nō p̄sumat, nec negotiator
existat. 11
- ¶ Ut q̄ in metropolitana ciuitate ep̄s nō fue- ¶ Ut si episcopus intestatus obierit, inuestari-
rit ordinatus, post duos menses se metro- um de rebus eius clerici faciant, & nullus
politano p̄senteret. 5 exinde aliquid auferat. 12
- ¶ Ut ep̄s q̄ à metropolitano cōmonitus ad sy- ¶ Ut episcopus diocesanos presbyteros,
nodū nō venerit, excōcetur. 6 & quosdam ex laicis moneat literis con-
¶ Ut dioceſani clerici septimanas teneāt, & venire. 13
die sabbato omnes in unum conueniant. 7
- ¶ Ut annis singulis episcopi diocesim visi-

Incipit Concilium Tarragonense.

Decem episcoporum, Era, XLIII.

N nomine Christi habita synodus Tarracone, Anno, VI. Theodorici regis, M
consulatu Petri, sub die octauo Idus Novembbris. Antiquorum patrum statu-
ta de his censuisse videntur, quæ in tempore, aut ad illos relicta peruen-
erunt, aut acta certe testimonio proprio comprobauerunt, cuius rei &
nos sequentes exemplum, illa quæ non sunt placuit obseruanda decernere,
aut p̄terita absq; ambage custodiantur, & p̄sentia hac obseruatione sint

S firma